

„Edinost“

Izšla dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izšla ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je

Oglasi

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zbirave, domači oglasi inl. se računajo po pogodb.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novejšje vesti.)

Budimpešta 24. V zbornici poslancev je v nadaljevanju debate o nagodbi pozdravil poslanec Bruckner (Saks) predlogo kakor srečno rešitev spora med Avstrijo in Ogersko ter je izjavil, da bo glasoval za njo. Poslanec Mezöffi (neodvisna stranka) je napadal Sakse, ker se ne drže zakona o krajevnih imenih. Saksi so protestirali proti temu. Potem je govornik polemiziral proti poslancu Apponyi-u.

Pariz 24. Ministerski predsednik Waldeck-Rousseau je poslal prefektom okrožnic, ki naglašajo, da se je kabinet sestavil na temelju dnevnega reda, ki ga je sprejela zbornica poslancev dne 12. junija. Ministerstvo prevzema branitev republike ter je v njem izključen vsaki pojav strankarskega mišljenja. To je program mininisterstva. Okrožnica pravi dalje: »Naznanite mi vsaki dogodek, ki se tiče spoštovanja institucij in vzdrževanja reda; v slučaju potrebe izdajajte nemudoma in pod osebno odgovornostjo naredbe. Poročanje o prejšnjih dogodkih odpade. Vlada računa na Vašo udanost«.

Pariz 24. Vojni minister Gallifet je poveljnikom vseh vojev izdal okrožnico, v kateri pravi: »Žal mi je, da sem moral zapustiti svoje zatišje ter stopiti na čelo vojne uprave. To si štejem v čast in ni me strah pod novo nalogo. Prosim vas, ne pozabite, da sem jaz odgovoren za voditelje vojske, kakor so tudi poslednji meni nasproti osebno odgovorni za vse, kar se godi v območju njihovih poveljstev. Zanašam se torej na Vas, in Vi se lahko zanašate na me«.

Kaneja 24. Na reviji 49. italijanskega batalijona, ki se vrne danes v domovino, se je pri ne Jurij toplo zahvalil vojakom za usluge, storjene za časa bivanja na Kreti. Pregleda se je udeležil polkovnik Crispo in nepregledna množica ljudi.

Haag 24. Porta je brzjavnim potom protestirala proti dejstvu, da so na nekem javnem shodu mladoturški in armenski agitatorji razžalili sultana.

Ako Holandska ne poda nemudoma zadoščenja, pretirga Turška vse diplomatske zveze ter odpokliče svojega odposlanca z mirovne konference.

London 24. »Reuterjev bureau« javlja, da je Transvaalska zbornica poslancev dovolila vladi kredit v znesku 22.500 funtov šterlinov za nabavo streljiva, 39.950 funtov za ostali bojni material in 13.527 za potrebe topničarstva.

Shangai 24. V bližini Niu-Ckwang-a so roparji umorili dva ruska inženirja in 10 kozakov.

Rim 24. »Popopo Romano« govori o kraljevem dekretu glede političnih naredeb. List meni, da je absurdno, da bi zamoglo malo število poslancev onemogočiti delovanje 508 delegatov. Kakor kažejo dejstva, pa je to v Italiji mogoče; radi tega je uporaba izrednih naredeb opravičena. Takih razmer ne more trpeti nobena država, noben narod. Opomniti treba, da gre tukaj za naredbe, katere je v prvem čitanju velika večina, v soglasju z odsekom, izvoljenim od zbornice, odobrila. Jasno je, da imamo pred seboj nov zistem, na katerega se ni mislilo v opravljeniku, zistem nasilstva. Ne preostaje torej drugzega, nego: ali umakniti se pred silo, ali pa uporabiti sredstva, kakor jih želi vlada. Ne sme se dovoliti, da bi se z silo zabranilo delovanje komisije. To bi bilo za las podobno anarhiji.

Sibirska železnica.

Širna Rusija, za katero so imeli do pred malo časa sovražniki slovanstva in krščanstva le pomilovanje in zaničevanje, imponuje danes že v vseh strokah človeškega znanja. Ruska književnost si je priborila pristop v prve salone sveta; ruske žene — pravi biseri požrtvovalnega človekoljubja, zvezde na duševnem obzorju človeštva — občuduje vsa omikana zemlja, ruskega jezika se uče povsodi, le v Avstriji tega še »hvala Bogu« ni treba; vsi narodi, ihteči pod krutim jarmom oboroženega miru, potapljaajoči se v mlakah bratske krvi, povzdigajo

zaupljivo svoje oči do mladega carja Nikolaja.... Pa tudi na praktičnem polju vsakdanjih življenjskih potreb koraka Rusija na čelu omikanega človeštva. Neomajen dokaz v tem oziru nam je sibirski železnica, o kateri hočemo v naslednjem govoriti obširneje.

Ni nova ta misel, da se nedoglednim širjavam sibirskim na eni strani odpre pot omike, na drugi pa, da se človeštvo okoristi z bajnimi zakladi gozdov in polja, rek in gora te velike dežele. — Ko je pok. car Aleksander III. z ukazom od dne 17./29. marca 1891 l. zapovedal grajenje sirske železnice, so bili večinoma politični oziri, ki so povspestili to staro željo ruskih junakov duha. Po morju je bila namreč Rusom po Angležih pot zaprta v vzhodno Azijo; bili so torej primorani, da povedejo svoje moči po kopnem tje-kaj, kjer bi jih morali imeti pripravljene, ko napoči veliki dan razkosanja — »nebeskega kraljestva«, od starosti bolehnega Kitaja. Da je temu res tako, moramo sklepati že iz naglice, s katero se je pospeševalo zidanje sirske železnice po napovedi kitajsko-japonske vojne. Kakor pa ima vsaka stvar, tudi slaba, v svojih posledicah vselej nekaj dobrega, tako želimo da sibirskim vlakom še dolgo, dolgo, ali nikdar ne bo potrebno prevažati vojaških čet, vsaj dotlej ne, dokler nas sirska železnica s svojim blagodejnim uplivom na poljedelstvo, obrt in trgovino bogato ne odškoduje za vse mogoče groze svetovne vojne.

Da bo ta upliv na narodno gospodarstvo res velikanskega pomena za človeštvo, pozna se že sedaj, ko je še le nekaj nad polovico vse železnice izročeno prometu. Že zadnjega leta se je povzdignilo sibirsko poljedelstvo, posebno pridelovanje pšenice, v toliki meri, da so na zapadno-sibirski železnici, iz Čeljabinska v Ob, morali pomnožiti število vlakov od treh na deset na dan ter da tudi to ni zadostovalo, ampak bodo morali v bodoče podvojiti to število. Vsled nenavadnega priteka sirskega blaga so nastale na vseh ruskih železnicah

P O D L I S T E K.

Junakinja.

Ivan P.

Navzlic temu, da je bila že mati peterih otrok, je ohranila vendar še nekaj tiste lepote, katero je imela pred devetimi leti, ko se je poročila s trgovcem Permetom.

Od onega časa, ko se je začela zavedati življenja in do danes je vedno trpela, mnogo trpela!

Mož njen je bil pijanec, zapravljal je vse premoženje in jo naposled pustil samo s peterimi otročiči — pobegnil je...

Zapustil ji ni družega, nego zadolženo prodajalnico. Kmalu so se oglasili upniki, zaprli prodajalnico in napovedali dražbo. Glavni upnik je bil veletržec Dolene, grd, strasten človek, znan po mestu kakor največji oboževatelj lepega spola dvomljive vrednosti...

Bilo je par dni pred razprodajo.

Permetovka se je napravila, da pojde še jedenkrat prosit Dolene, da bi se je usmilil in ji pustil vsaj toliko, da bo mogla živeti sebe in otročiče.

Težka je bila ta pot zanjo!

S tresočimi koraki in tesnimi občutki je stopala v prvo nadstropje do njegovega stanovanja. Stala je pred vrati... Srce ji je utripalo strahu in žalosti, ko je pritisnila za gumbico električnega zvončka pri vratih, da je prišla kuharica odpirat.

»So gospod doma?«

»Na kosilu so — pojdem vas naznanit«. Starikava kuharica je odšla, Permetovke pa se je polastil čut bojzljivosti in strahu pred njim. Nervozno je vrtela v roki starikav solčnik in stopala sem in tje po ozkem hodniku.

»Ustopite!«

»Pogum, gre za otroke!« — Vstopila je.... Dolene je ravno odkosil, pred njim na mizi je stal kozarec z vinom, on pa je ležal na zofi in pušil.

Bil je nenavadno prijazen z Permetovko, velel ji je sedeti in jo poslušal, ko mu je pripovedovala o svoji bedi ter jo opazoval.

»Vedno je še zapeljiva«, si je mislil in jo motril.

»Hm, tako — pet otrok vam je zapustil... hm...«

»Gospod pet, z čim naj jih živim, ako se nas ne usmilite«.

»Hm...«

»Hm... Vi ste še mlada, lahko delate, saj ste zdrava...«

»Toda, kedo naj mi varuje otročiče! Najmanjemu so trije meseci, ne morem jih pustiti same. Usmilite se me samo toliko časa, da mi nekoliko dorasejo, potem bom lažje delala, ko mi jih ne bo treba varovati...«

Spustila se je pred njim na kolena, povzdignila roki in prosila ter plakala:

»Usmilite se nas — usmilite!«

On je molčal in jo opazoval, ko pa mu je bilo dosti, velel ji je ustati:

»Ne delajte mi komedije, ustanite, da se dogovoriva«. — Permetova je jela upati...

»Hm... Bi se že dalo narediti, toda kar tako ne. Vi ste mlada, lahko zaslužite, prav lahko...«

»Prav rada, samo povejte, z čim?«

Dolene se je nasmehnil, pomaknil se bližje k nji in ji nekaj zašepetal na uho...

Premetovka je planila konci. Nema je stala sredi sobe in motrila Dolene. Prijela se je za glavo in viknila, da se je razlegalo daleč:

»Nikdar!«

Odšla je... Dolene je gledal za njo in šepetal: »Neumnica, kakor hočeš...«

velike zamude, zmanjkalo jim je vozov, in žitni tovari, izročeni železnici v Sibiriji meseca aprila, so dospeli v Dancik še le koncem avgusta.

Tudi izvoz surovega masla se je znatno povečal že v tej kratki dobi. V Varšavo samo je prišlo v teku enega leta iz Tobolska in Jenisejska 5 milijonov kil surovega masla, katero je prevažalo 50, v to svrhu naročenih vozov-ledenikov.

Sploh pa se je vsled otvoritve zapadno-sibirske železnice povzdignil min. leta ves ruski železnični promet za 71.000 odposlanih vagonov ali za 17 odstotkov. In vendar je v zapadni Sibiriji izročeno prometu še le nekaj nad 3000 vrst železnične proge, torej še niti ne polovica vse velikan-ske proge.

Koliko je to, tri tiseč vrst? Govorimo torej, da se laglje razumemo, v kilometrih! Vsa proga od Čeljabinska ob Uralu do Vladivostoka na Pacifiku bo merila 7112 vrst, ali 7557,6 kilometrov, to je skoraj dvakrat tako daleč, kakor iz Lizbone čez Madrid, Pariz in Berlin v Petrograd (4677 km.) Nadaljša dosedanja, severoameriška pacifiška železnica meri le 5357 km. Sibirski železnica, kedar se leta 1902. v celoti izroči prometu, bode torej prva na svetu.

Da se prepričamo o velikosti tega podjetja, bodi nam dovoljeno navesti nekaj sicer suboparnih števil. Stroški bodo znašali skoraj 400 milijonov goldinarjev (371.000.947 rubljev.) Od Čeljabinska do Amurja (4952 vrst) so porabili 89.106 desjatin, t. j. 90.000 hektarov zemlje, skrčili so 15.000 hektarov gozda, premaknili 91 milijonov kubičnih metrov zemlje in porabili 19 milijonov delavskih dni. Samih mostov je 45½ vrst dolžine, med njimi 11½ vrst železnih mostov, od katerih je jenisejski pravo čudo moderne tehnike ter stane že do sedaj 10 milijonov rubljev. Proti snežnim zametom so zgradili 851,5 vrst sten, postavili 118.000 telegra-fičnih kolov in razpeli 10.000 vrst brzojavne žice; železne prožnice tehtajo tri milijone metrskih cen-tov, vsi vozovi, združeni, pokrivajo 81 vrst ter nosijo skoraj en milijon metr. centov težine.

Da je ta železnica velevažna za prevoz blaga, surovin, smo že videli. Kako pa je z osebnim, potniškim prometom? Kdo se bo vozil po »divji« Sibiriji? — Tudi v tem pogledu nas je sibirski železnica iznenadila. Vlada je bila celo primorana uvesti luksurijsni vlak, kije sestavljen iz 6 vozov za tovore, dveh vozov drugega in enega prvega razreda, enega za bufet, enega salonskega s knjižnico, zemlje-vidi Sibirije in 20 časniki, glasovirjem, igralnimi mizi-cami, pripravami za kajenje in pisanje itd. Ta vlak vozi vsakih 14 dni iz Petrograda v Tomsk, nepre-nihoma šest dni, ter je najprijetnejše prometno sredstvo v Evropi. Sestavljen je po takozvanem sistemu »har-monik«, da lahko hodiš iz vagona v vagon, od konea do kraja. Vozi se jako mirno, brez zibanja, osvetljenje je električno, greje se s toplo vodo; toplota se lahko regulira poljubno. Tu najdete tudi spalnice, za 4 osebe skupaj. Vsaki sedež ima svojo številko in

Sama ni vedela, kako je prišla domov. Soba ji je plesala pred očmi, zmučena je sela na stol, po glavi pa ji je šumelo, da je mislila, da mora zblazniti...

»Mama, kje si bila toliko časa, jaz sem že lačen.« Mali Milanček ji je zlezal v naročje in jo jel božati po licih.

»Mama, daj mi kruha.«

»Mama kruha«, oglasila se je še mala Ančka in se oklenila njenega kolena, ki se je še vedno treslo razburjenosti. Ona je dvignila tudi njo v naročje in jo pritisnila k sebi, pa lici pa so ji privrele nove solze...

»Ne, radi vas ne, moji ljubi... nikdar.... da se ne bo moglo reči, vaša mati je bila taka in taka.«

Začudena sta gledala otroka mamico — nista razumela, kaj govori...

»Mama, kruha...«

»Kruha...«

Ustala je in šla rezat otrokoma kruha. Za njo in za druga dva, ki jih ni bilo doma, ni ostalo ničesa. Malo Minko v zibelki pa je napojila z mlekom...

Par dni potem pa je stala na ulici brez strehe s petimi otročki lačna: a z zavestjo v srečo, da je zmagala! Uboga, toda poštena!

svojo muzico z električno svetilnico. Iz vsakega kupeja lahko pozvoniš strežajem in železničnemu osebju. Tudi koplješ se lahko in če zholiš, nudi ti lekarna svojo pomoč. Da, celo za Sokole je pre-skrbljeno z vsemi mogočimi telovadnimi napravami.

Nepričakovani povišek v osebnem in tovor-nem prometu je provzročil, da so železnično telo že sedaj na mnogih mestih utrdili in razširili ter na vseh postajah, ki so druga od druge po 50 km. oddaljene, napravili izogibalnice. Na ta način poskoči srednja hitrost od 20 do 35, največja hitrost v vožnji pa na 55 vrst na uro. S tem se zapre-čijo zamude, ki so bile dosedaj trgovcem tako ne-prijetne in škodljive, ker bo mogoče mnogo hitreje odpravljati polne in vračati prazne vozove. V isto svrhu namerjajo tudi v evropski Rusiji zgraditi dve veliki povprečni železnici, eno od Urala k Volgi in Črnemu, drugo k Dvini in Ledenemu morju. Tako nastajajo iz ene velike misli druge, iz enega podjetja nešteto drugih.

Zanimivo bi bilo razmišljati, kakov upliv že ima in bo še imela sibirski železnica na razvoj stvari na daljnem Vzhodu, posebno v Kitaju, ka-kega bode zopet imelo »Kraljevstvo sredine« se svojimi nešteti milijoni marljivih samoukov na evropski svet, — toda o tem morda drugi pot. Za danes bodimo zadovoljni s tem, da smo se ko-likor toliko spoznali z največjim tehničnim podjetjem našega stoletja, ki bode tvorilo jednega najlepših listov v lovorovem vencu slave carja Nikolaja II. in njegovega očeta Aleksandra III., pa tudi časten list v zgodovini slovanske prosvete.

Po dr. pl. Le Monnieru F. K.

Politični pregled.

TRST, 26. junija 1899.

† **Kardinal Schönborn.** Pred nekoliko dnevi smo javili, da je praški nadškof in kardinal grof Schönborn med vizitacijskim potovanjem v Falknovu nenadoma obolel na pljučnici. Bolezen se je kardinalu hujšala tako naglo, da je moral ostati v Falknovu in ga niso mogli prepeljati v Prago. Včeraj pa je kardinal grof Schönborn umrl. Z smrtjo grofa Schönborna je zgubil avstrijski episkopat morda najodličnejšega svojega člena — pokojnik je bil tudi predsednik škofovskih kon-ferenc —, a tudi konservativno plemstvo češko plaka po vsej pravici ob odprtem grobu tega moža, ki je bil vsikdar zvest širitelj in branitelj njega idej.

Kaj bo z nami? To vprašanje gre sedaj od ust do ust mej Slovenci ob periferiji. Vsaj tu na Primorskem ga skoro ni več razsodnega človeka, posezajočega v politične boje, ki ne bi si stavil tega usodnega vprašanja. In kolikor poznamo mi mišljenje in čustvovanje v mestu in na deželi, je tudi naše priprosto, a pošteno ljudstvo vsaj po svojih 80 odstotkih tega prepričanja, da je sedanji vladi glede nas Jugoslovanov skrajna nedo-brohotnost v direktivo. Seveda bi se lahko povpraševali, da-li izvira ta nedobrohotnost le iz oseb-nega čustvovanja vseh ali vsaj večine členov ka-bineta do nas? Ali pa se morda pokore kaki vis-major? Ali niso morda gg. državniki sedanji več ali manje nedolžni na krivicah, ki se nam gode sedaj v potrojeni meri v primeri z nedavno mi-nolostjo? Ali morda ne delajo radi tega, kar delajo?!

Tako bi lahko povpraševali. Ne, to bi bilo prazno delo. V našem mučnem položaju nam ni toliko do tega, da bi vedeli, kaj vodi roko, ki nas tepe, ampak nam gre po glavi dejstvo, da smo t e p e n i. Kaj nas brigajo vzroki postopanju proti nam, ko nas efekt postopanja žgá in boli!! Gotovo je, da dolgo že niso bila čustva našega ljudstva tako ogorčena kakor so prav sedaj, ko smo, kakor še nikdar poprej, ogelni kamen podlage, na kateri sloni vlada. To ogorčenje je začelo tudi naše novinstvo izražati kar zaporedoma, kakor so se mogli čitatelji uveriti iz raznih navedeb, ki smo jih prinesli v tem listu. Tem bolj utegne zanimati čitatelje glas, došel iz krogov naših poslancev.

Glasilo naših poslancev, »Der Süden«, pri-naša članek pod naslovom: »Entweder — oder!« Članek izvaja bistveno: Najvažnejše vprašanje za nas je sedaj, ko je dosežena nagodba z Ogersko: po kakovih načelih naj se vlada Avstrija? Dovolj dolgo smo čakali na odgovor na to vprašanje. Ali hoče ministerstvo v deželni zborih na jugu res še nadalje tlačiti zastopnike strank in narodov, na

katero se opira v centralnem parlamentu? Ali hoče še nadalje dopuščati, da bo neznatna manj-šina brutalizirala narode, ki so na tiseč krvavih bojiščih in v urah najgroznejše nevarnosti vsikdar dokazali svojo zvestobo cesarju?! Ali hoče to do-puščati manjšini, katero smo zalotili že tolikokrat, kako meče svoje poglede preko meje?!

Ali pa hoče vlada slednjč svojo državnozbornsko politiko spraviti v soglasje z deželnozbornsko politiko?! Ali nam hoče podeljevati ono varstvo naših na-rodnih in gospodarskih interesov, katerega smo vredni kakor obrambeni zid države na jugu monarhije?! Od odgovora na ta vprašanja bo odvisno naše nadaljnje vedenje. Mi vemo, da bi Italijani radi stopili na naše mesto v večini in da vlada lahko dobi nadomestilo za naše število, ali to nas ne more motiti v naših sklepih! Naša narodna čast, naše samospoštovanje nam pre-poveduje, da bi še nadalje podpirali vlado, dopu-ščajoč, da nas nje organi prosledujejo in šikani-nirajo. Isti vzroki nam ne dopuščajo, da bi še nadalje ostali v večini, ki je gluha za vse naše pritožbe. Mi nočemo več igrati v večini uloge pa-storke. Ako nam ne dajo, kar nam gre, si bomo pa v opoziciji prikljubovali one pravice, ka-tere se nam, kakor členom večine, odrekajo trdo-vratno. Naj nas Italijani le nadomestijo po številu, ali kaj je to v primeri s tem, kar zgubi de-snica na svojem moralnem ugledu!!

Socijalistične demonstracije proti ob-činskemu svetu na Dunaju. Včeraj je bil na Dunaju, in sicer v Pratu, velik shod, sklican od vodstva socijalistične stranke v protest proti sklenjeni občinski volilni preosnovi na Dunaju. Shoda se je udeležilo kakih 10-12000 delavcev. Mej zborovanjem se je sicer usul neznanski dež, ali zborovalci so vstrajali vendar. Govorniki so se-veda najstrastneje napadali upravo občine du-najske, zlasti pa še župana d.ra Luegerja. Jeden govornikov je rekel, da Luegerja so pač blago-slovili v Rimu. na Dunaju pa ga ljudstvo pre-klinja. Socijalist Schuhmeyer je zatrdil, da delavei ne odnehajo od teh demonstracij, dokler ne za-dobe gotovosti, da se sklenjena volilna preosnova ne predloži cesarju v potrjenje!

Z ozirom na te demonstracije na Dunaju objavlja »Piccolo« brzojavko z Dunaja, v kateri pravi, da se je menenje v vladnih krogih res zasukalo in da se to meneje opira na dejstvo, da se je oficiozni »Fremdenblatt« izjavil proti temu, da bi se vo-lilna preosnova predložila v potrdilo. Mogoča je tudi taka sprememba v sklepih vlade, kajti mini-sterstvo Thunovo se z nobeno stvarjo ne odlikuje manje, nego s trdnostjo in trajnostjo v svojih na-kanah. Ali tudi na to ne smemo pozabiti, da se pota »Fremdenblatta« mnogokrat nepreračunljiva, kajti mnogokrat smo že doživeli, da je ta list pod po-luvladnim praporom vozil — opozicijsko in celo obstrucijsko kontrebando.

Seveda je kaj takega mogoče le v Avstriji, da vladni listi delajo opozicijo proti vladi. Mi smo hoteli torej le reči, da se socijalisti utegnejo motiti, ako menijo, da že radi tega, ker se je poluvladno gla-silo izreklo proti obsovržljeni volilni reformi, je gotovo, da bodo triumfovali nad d.rom Luegerjem. Tudi nekaj družega ni izven obsežja možnosti, to namreč, da socijalisti uprav vsled srditosti teh de-monstracij provzročijo, oziroma povspešijo baš na-sprotno od onega, kar so hoteli doseči. Schuhmayer je žugal, da delavei ne odnehajo od demonstracij, dokler ne bodo imeli gotovosti, da se volilna spre-memba ne predloži v potrjenje. Kaj pa, ko bi se odločilni krogi jeli bati, da bi ustvarili nevaren pre-judic za bodoče čase, ako bi vzbudili domne-vanje, kakor da so se ustrašili groženj in pouliških demonstracij?! Ali ponavljamo, da nismo hoteli trditi ničesar, niti se ne navdušujemo za upravo mestne občine dunajske, marveč smo le hoteli opo-zoriti na možnost, da se socijalisti zmotijo v svojih računih.

Oni »poljski državnik«, ki je spisal te dni nemško brošuro, v kateri je priporočal svojim rojakom, naj se spuste v puščavo »srednje stranke«, je dobil sedaj zgovornega sekundanta v — »Neue Freie Presse«. Kakor je trdil »državnik« v svoji brošuri, da največji greh Poljakov je ta, da hodijo z Čehi in ne z Nemci, tako pravi zaupnik v ži-dovskem listu, da so Poljaki grešili, ko so zapu-stili svoje samostojno stališče in se oklenili slo-vanske solidarnosti, češ: Poljaki naj skrbje le za-se

in se ne brigajo za druge, kajti oni potrebujejo države. Čujte mož, to pa ni posebno lepo, da se »državnik« zgublja v taka protislovja! Poljaki potrebujejo države, zato naj se ne brigajo za nikogar, razun za — Nemee! Kaj pa je to: država! Ali ni to ukupni pojm za narode in dežele, ki sestavljajo — državo?!

Poljaki da so grešili na dalje, ker se niso protivili Badenijevim jezikovnim naredbam. Zato pa naj pozabijo na vsa žaljenja, kar so jih doživeli od Nemecev zadnja leta, kajti — tako meni poljski državnik v »Neue Freie Presse« — zakrivili so jih sami. Zato naj se spokore in dožive potem morda neznansko srečo, da postane poljski »državnik« — minister!! Hinc illae lacrimae! Kakor se vidi: »državnik« v »Neue Freie Presse« kaj točno naganja veter na jadra »državnika« v oni brušuri, tako, da bi človek kaj lahko mislil, da sta oba državnikata eden in isti večni ministerski kandidat in v ta namen — večni intrigant.

Zmaj Jovan-Jovanovič, največji sedanji srbski pesnik, plemenit mož, zlat značaj, velikan po duši in sreči, slavi danes petdesetletnico svojega književnega delovanja. Ni na mestu, da bi v političnem pregledu govorili o njegovih vrlinah kakor književnika in kakor človekoljubnega prijatelja revežev in zdravnikov; samo tonaj omenimo, da je bil zmaj propovednik sprave med brati Srbi in Hrvati. Saj je sam pisal tudi v hrvatske liste in »Jugoslovanska Akademija«, »Matica hrvatska«, pa tudi najstarejši leposlovni list »Viena« so mu o priliki 50-letnice čestitali na dostojen način. V 25. številki »Viena« beremo Jovana Hranilovića pesem »Pjesniku ljubavi i sloge, Zmaju Jovanu Jovanoviću« in v listku na prvem mestu članek »Proslava petdesetgodšnjice pjesnikovanja Zmaja Jovana Jovanovića«, od istega pisatelja. Veselili smo se, da pomore ta slovesna prilika zopet nekoliko, da se ublaži napetost med obema plemenoma, ki sta vendar-le eden narod, ali hudo smo se varali. Slavnosti se ni udeležilo nobeno hrvatsko društvo! Krivda je to pot pač na srbski strani. Šovinistično so med drugimi vabili Hrvate na izlet na — srbska plitvička jezera, o čemer so morali vendar vedeti, da zaboli Hrvate notri v sree! Žalostno, da niti o takih prilikah ne zamorejo brzdati svojih strasti, da slavé propovednika sprave s pojavi nestrpnosti.

Angleški glas o avstro-ogerski vojski. »Daily Mail«, jeden največjih angleških listov, se bavi v svoji številki od dne 18. maja t. l. s kontinentalnimi armadami ter pravi o naši vojski sledeče: »Da-si stalna vojska Avstro-Ogerske na papirju ni tako veličanska, kakor vojska Francije in Germanije, vendar je v nekaterih ozirih nedosežena. Kavalerija te države je morda najboljša na svetu. Organizacija je popolna in armada odgovarja vsestranskim zahtevam časa. Avstro-ogerska mornarica je sicer majhna, a vendar zasluži naše občudovanje«.

Domače vesti.

Zdravje cesarjevo. Z Dunaja poročajo, da se cesar počuti prav dobro. Ker pa vendar treba, da se čuva še par dni, ne položi cesar osebno kardinalskega bireta kardinalu Missiji, ampak ga bo na tej ceremoniji zastopal nadvojvoda Fran Ferdinand.

Ne bodimo otroci! Mi Slovenci smo čisto res pravi otroci. Neredko kar skačemo iz joka v veselje. Muhastemu aprilskemu vremenu smo podobni v svoji — najivnosti. To pa prihaja od tudi, ker le preradi verujemo, česar si želimo. Na račun te naše otroške — najivnosti moramo tudi zapisati nešteto britkih prevar in porušenih nad. In po vsaki prevari pa jočemo zopet. Kakor otroci. Tudi sedaj je takih slovenskih ljudi v Trstu, ki pričakujejo epohalnih posledic boju, ki se je vnel med nasprotniki radi Salezijancev. Nekaterniki že vidijo, kako mogočno razvija duh krščanskega mišljenja svojo zastavo nad mestom tržaškim in kako se žari na obzorju zarja nove dobe. — Otroci! Zapomnite si besede, ki nam jih je rekel te dni veleugleden slovenski duhovnik istrski: »Ne nadejajte se za sedaj nikake reakcije me! Italijani za pravičnejše postopanje. To je izključeno, ker je italijanska duhovščina postala istotako fanatična, kakor so fanatični — vsi!!« Žal, da je tako. Kaj menite, zakaj se je »Indipendente« tako zavzel za

Salezijance? Mar zato, ker mu je toliko na srečo dobra, moralna vzgoja mladine? Pojte no! »Indipendente« ve, da bi bili Salezijanci najgorečnejši — italijanizatorji! V tem grmu tiči zajec. In od sedanjega prepira med nasprotniki naj bi mi pričakovali preobrata na bolje, zmage krščanskega duha! Nespametnej je, kdor tako misli. Le čakajte, naj pride kako naše vprašanje na vrsto, pa boste videli, kako hitro bodo vsi jedini in proti nam! K večjemu, da se bodo prepirali, kdo bo hujski! O ja, do preobrata mora priti, ali kedaj? — to bo odvisno od okolištin, kedaj pridejo drugi činitelji, delujoči izven italijanskih krogov, do spoznanja, da je preobrat neizogibno potreben. Od slučajnih prask med Italijani — in naj so že te ali one politične barve — ne smemo pričakovati ničesar, ako nočemo doživeti novih prevar. Nikar ne bodimo otroci!

Kakor v srednjem veku! Pišejo nam: Mnogokrat čitam, kako se ta ali oni pritožuje o počasnosti naših pošt. Jaz stanujem pri sv. Mariji Magdaleni spodnji, torej v okrožju mesta Trsta, kjer je vse tako lepo urejeno, da se poštne stvari dele po 4 krat in več na dan. Jaz seveda nisem deležen teh dobrot, ampak zadovoljen smem biti, ako čakam 3 do 4 dni, da mi prinesejo pismo z škedenjske pošte!

Mnogokrat čakam tudi do 6 dni!! Bil sem pri poštni odpravitelji, kjer sem potožil svoje gorje, a odgovorilo se mi je, da se v »kontrado« raznaša le 2 krat na teden. Reklo se mi je dalje: ako ima pismonoša eno samo pismo za tisti kraj, ne moremo zahtevati, da bi hodil tako daleč za 4 novčiče. (Mi smo namreč tako srečni, da moramo plačati po 4 nč. od vsakega pisma, ki so nam je dostavili!)

Jaz priznavam, d je to res sitno, ali priznati mora tudi slavno c. kr. poštno vodstvo, da je tudi za nas davkoplačevalce sitno, da moramo danes, v letu 1899., čakati do 6 dni, predno dobimo pismo iz Škedenja, ki je oddaljen — pol ure od nas!!

Za danes naj bo dovolj, v nadeji, da se ta zadeva uredi nekoliko bolj, recimo moderno; drugače pridem zopet, toda bolj odločno.

Posestnik.

Iz Višnjana nam pišejo dne 22. junija: V Višnjanu imamo zdravnika dra. Ante Cicutu, ki služi to občino po pogodbi in je kakor tak tudi plačan od te občine, katero upravljajo Hrvati, ker so v večini. Ta mož je prišel — trdeči, da ima pravico glasa v I. razredu, da-si niti volilec ni, ker je tuji podanik — danes zjutraj, kakor nam poročajo, z dvema pričama do samega župana, vprašat ga, da-li dobi pravo glasa. In ko je dobil odgovor, da ne, je izvelel iz žepa prošnjo — s potrdilom vred, da je predložil isto — s katero zahteva, naj ga pripuste na dopolnilno volitev I. razreda. To je toliko smešno, kolikor se mora gnusiti, da človek, ki je plačan od občine, katero upravljajo Hrvati, dela take komedije in se tako vede proti svojim stariščinom in proti ljudstvu, ki ga trpi med seboj. No, ker je ta človek Italijan in drzen, ni se čuditi, da nima ni zrpa one delikatese, katero je človek dolžan imeti proti svojemu gospodarju. Nadejamo se torej, da bo občina svoj čas znala odpraviti ga, tega sina avite kulture, tako, kakor zasluži in da našemu ljudstvu dobi zdravnika, kakoršnjega je smeti zahtevati za plačo 1200 goldinarjev in da bolniki ne bodo siljeni za vsako malenkost potovati v Trst in tako večati stroške občini. Za sedaj dosti.

O svojem času se povrnemo k temu predmetu.

Višnjane.

Kako goriški župan spoštuje svoje — lastne odredbe! Magistrat tržaški, čegar načelnik je župan Venuti, je izdal minolega leta naredbo, s katero je bilo kolesarjem naloženo pod kaznijo, da ne smejo kolesariti po potih, namenjenih za pešce. Vsaki človek bi mislil torej — tako opazja »Adriatische Post« —, da bo župan, ki je podpisal to naredbo, prednjačil z dobrim izgledom. Kaj še!! Ilustrissimo kolesari sam in se svojimi hčerkami kolesaricami prav po tistih potih, katere je propovedal, in zvoni neprestano, da se mu — pešci izogibljejo. Če je župan pravičen, mora kaznovati najprej — samega sebe in svoje hčere.

V četrtič pa pojde! Zopet je dež zalil veselico vrlega društva »Slava«, napovedano za večeraj. Že v tretje! Pregovor pravi sicer, da v tretje gre rado! No, to pot se je izjalovil tudi ta pre-

govor. Tudi v tretje ni šlo radi grdega vremena. No, upajmo, da pojde v četrtič, to je prihodnja nedeljo! Pevsko društvo »Slava« vabi torej za prihodnjo nedeljo vse slovenske brate na slavnost razviti svoje zastave. Zajedno prosi tudi »Del. podp. društvo«, da bi odneslo svojo veselico na korist »Narodnemu domu«. Sploh meni društvo »Slava«, naj bi se s to poslednjo veselico počakalo do septembra, ko bodo društva pri kraju se svojimi veselici in se bodo mogla potem lažje udeležiti slavnosti na korist »Narodnega doma«, zбоk česar bi še le ta poslednja mogla povspeti se do višine, ki bi odgovarjala veleslovenskemu pomenu, ki ga bo imel »Narodni dom«. Tako bi se najdostojneje, a tudi najkoristneje završila vrsta letošnjih poletnih veselice.

Pevsko društvo »Kolo« v Trstu razpisuje službo društvenega pevovaldije. Prednost ima oni, ki bi eventualno sprejel tudi poučevanje tamburaškega zbora. Pojasnila daje društveni predsednik, gosp. dr. Slavik, ulica Molin piccolo št. 3, II. nad., kateremu naj se blagovole pošiljati ponudbe. Odbor.

Bratno društvo v Nabrežini bo imelo dne 29. junija t. l., koj po sv. maši, svoj občni zbor v društveni bralnici z nastopnim dnevnim redom: predložanje izkaza o dohodkih in stroških, določitev časopisov, katere bo naročiti, razni nasveti in volitev novega odbora.

Iz sv. Križa nam pišejo: Kakor vsako leto, se pripravljamo tudi letos na cerkveno slavnost, ki se bo vršila dne 29. t. m., na sv. Petra in Pavla dan. Tega dne se bo vršila običajna procesija sv. Rešnjega Telesa. Ali letos je zanimanje ljudstva še posebno in slavnost bo sijajnejša nego kedaj, ker se bosti nosili dve novi zastavi, katerih jedno — s podobo Matere božje lurdске — je darovala neka gospa iz Trsta, drugo pa je poskrbelo naše vneto ženstvo. V procesiji bosta sodelovala dva pevška zbora: cerkveni pevec z godbo in pevsko društvo »Skala«.

Iredentizem v knjigah. V kraljevski tiskarni v Turinu je izšla knjiga: »Nuovo compendio di geografia. Ad uso delle scuole gimnasiali normali e tecniche, di Eugenio Comba. 1-a ristampa sulla 40-a edizione«. V tej knjigi se piše v Italiji v znani iredentistični maniri tako-le: »Italija je politično razdeljena v 3 nejednake italijanske države in v tuje posesti... Posesti tujih držav so: 1. Trentin in Primorje (Istra, Trst, Gorica, Gradiska), podložna Avstriji. Pred letom 1859. je bila Italija razdeljena v 8 italijanskih držav in 4 tuje posesti... Štiri tuje posesti so bile: kraljevstvo lombardsko-beneško, podložno Avstriji... Trentin, Trst z Gorico-Gradisko in Istro... Oblika vladanja odgovarja v krajih, podložnih tujcem, evropskim državam, katerim pripadajo«. Potem prehaja knjiga v obširno opisovanje teh posamičnih krajev, torej tudi »italijanskih« pokrajin, ki pripadajo Avstriji... Primorje, ali bolje: Venezia Giulia... ima 300.000 Italijanov. Ob opisovanju Avstro-Ogerske se ti kraji le omenjajo. Doslovno pravi knjiga na tem mestu: »Ta italijanska provinca se deli v tri okraje«. — O Kraljevem gradu (Königgrätz) piše: glasovit zaradi velike zmage, katero so Prusi izvojevali nad Avstrijo, dne 3. julija 1866. leta. Vis omenja dvakrat, enkrat prav ostentativno. — In take knjige se razširjajo pri nas brez vsakega nadzora! V Avstriji je vse mogoče...

Imenitna listina. Včeraj je prišel v naše uredništvo star turist, ki prihaja iz Rima. Vprašal nas je, če že vemo, da so našli v Rimu — Romulov grob. Očividno ga je malo jezilo, ko smo mu morali povedati, da nam ni priobčil nič novega. — »Pa to Vam je tudi že znano, da so našli te dni v nekem kotu vatikanske knjižnice prastaro listino o vinu? Važno listino, Vam pravim!« — In mož, kateremu se je poznalo na nosu, da je ljubitelj dobre kapljice, se je hudomušno, nekako izzivaje, nasmehnil. »To nam je novo«. — »Sem vedel! Pomislite, našli so star, zaprašen dokument, iz katerega sledi popolnoma gotovo, da so pred tolikimi in tolikimi stoletji v Italiji pridelovali vino tudi iz — grozdja!« — Zbogom! In šel je, mi pa smo sentimentalno premišljali, kako bi ta vest pretresla gospo klavzulo o carini na vino, ako bi ji prišla do ušes.

Dražbe premlenlu. V torek, dne 27. t. m. ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari, vr-

šile sledeče dražbe premičnin: v ulici Barriera vecchia št. 23, omara; v ulici Vico dell'officina št. 3, hišna oprava; v ulici Sanità št. 8, dragocenosti; v ulici Belvedere št. 17, hišna oprava; v ulici Muda vecchia št. 22, hišna oprava in 1 glasovir; v ulici Riborgo št. 15, hišna in krémar-ska oprava.

Don Jahson in njegovi verniki pred sodiščem. Marsikdo se še spominja spiritističnega kola »Bog, Jezus in don Jahson«, kateremu je bil na čelu čevljar Mohar, dočim je neki tapetar Josip Ipavie igral ulogo hipnotizerja. V hipnozi je Mohar, vulgo don Jahson, preiskoval, oziroma ugibal razne bolezni ter narekoval zdravila. Policija se je začela zanimati za čudnega doktorja, in minole sobote je bila razprava proti imenovanemu spiritističnemu klubu. Razven omenjenega Moharja in Ipavea so sedeli na otožni klopi še dninarja Anton Gale in Dominik Korka, vratar Ljudevit Burlini in krémar Josip Hammerle. Prva dva sta bila obtožena sleparstva, češ, da sta zlorabljala dobro vero svojih klijentov ter jim izvajala denar. Zaslisanje prič pa je dokazalo, da si Mohar ni dal nikdar plačati svojih medicinskih uslug, ampak, da je samo prodajal zdravila, katera je sam kuhal, oziroma pripravljaj. Zaradi tega je moralo državno pravdnistvo odstopiti od gori omenjene obtožbe ter je zahtevalo le še obsodbe vseh udeležencev radi prestopka § 343. kazenskega zakona, kateri § prepoveduje nedovoljeno razpečevanje zdravil. Mohar je imel razum tega odgovarjati še zaradi pregreška po § 431. kaz. zak., ker da je nekemu Josipu Krancerju s škarjami rezal — ture. Mohar se je branil, da je v hipnotičnem stanju res narekoval zdravila, katera si je dal plačevati, dočim za — ordinacije ni zahteval ničesar. Njegovega delovanja je bil deležen le hipnotizer Ipavie, drugi leni društva so bili le gledalci.

Vse te okoliščnosti so potrdile priče, katere so tudi izključile, da bi bil doktor Mohar kdaj rabil škarje v odstranjevanje turov. Tudi Ipavie je temu slično izpovedal ter izjavil, da ima veliko zaupanje v Moharjeve — medicinske zmožnosti. Po vsem tem je bil don Jahson obsojen po § 431. kaz. zak. v dva tedna zapora. Vsi ostali spiritisti dihaajo svobodni vzduh.

Tragedija v starem mestu. Naši bralci se še spominjajo pretresljive tragedije v ulici del Pozzo bianco, katere žrtvi sta bila Slavec in Mahnič. Tretji nesrečnej, Fran Fonda, pa je včeraj zapustil bolnišnico ozdravljen, da si še slab. Nise mogel dovolj zahvaliti zdravnikom za veliko skrbljivost, s katero so mu rešili življenje. Proti Josipu Pizziga, katerega dolže dvojnega umora in težke poškodbe Frana Fonde, je razpisana razprava na dan 4. julija t. l.

Lotarijske številke, izžrebane dne 24. t. m.:

Dunaj	65	25	26	84	64.
Gradec	76	67	50	28	20.

Različne vesti.

Kuga v Egiptu. Dne 22. t. m. so v Aleksandriji zbolele tri osebe za kugo, ena je umrla. Dne 23. t. m. sta se pripetila dva nova slučaja bolezni, umrl ni nihče.

Kakor poročajo iz Kajire, je kuga še zmiraj omejena na Aleksandrijo; ostali Egipt je brez kuge. Od 4. maja do 17. junija je zbolelo 32 oseb; 10 jih je umrlo, trije bolniki so ozdravili. Evropejcev, in sicer Grkov, je sedem v bolnišnicah in ravno toliko domačinov. Izdali so obsežne naredbe, da se kuga ne razširi. Zdravniki upajo, da kmalu ugasne.

Delavsko gibanje. Kakor poročajo dne 23. t. m. iz Brna, je štrajk tamošnjih tkalcev, ki je trajal celih osem tednov, zaključen. To se je zgodilo posredovanjem namestnika, katerega predloge so sprejeli delodajaleci in delavci. V ponedeljek pričnejo zopet delati v vseh tovarnah.

Iz Tannwalda poročajo dne 24. t. m.: Dasiravno je štrajk v našem okraju takorekoč končan, vendar še vlada med delavci nekaka nezadovoljnost, ker jim delodajaleci niso izpolnili vseh njihovih zahtev. Izdali so naredbe, da se prepreči vsak izgred.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

VIŠNJAN 26. Na dopolnilni občinski volitvi za prvi razred so zmagali Hrvatje z 20 glasovi proti 14, ki so jih dobili protivniki. (Glej notico iz Višnjana!)

Carigrad 26. Posojilo otomanske banke črnogorski vladi je zagotovljeno. Knez se je pristrčno zahvalil sultanu.

Dunaj 26. Nadomestovaje cesarja je nadvojvoda Fran Ferdinand danes v posebni avdijenci vsprejel kardinala Missio, papeževga nobelgardista Peeija in papeževga oblegata Cellija.

Zagreb 26. Povodom slavlja pesnika Zmaja Jovan Jovanicia je prišlo do precej resnih demonstracij. Morali so priti vojaki na pomoč.

Bruselj 26. Včeraj so se dogodile demonstracije proti vladi, mej tem ko je glasba svirala v mestnem parku.

Lvov 26. Deželni maršal grof Badeni je ponesrečil. Konji so se mu bili splasili, pal je z voza in si zlomil nogo.

Pariz 25. Nekateri listi javljajo, da dospe Dreyfus v petek ali soboto v Brest.

Pariz 26. Zjutranji listi menijo, da je uspeh današnje seje jako dvomljiv. Zmerni listi sodijo, da je ministerstvo danes v slabšem položaju nego je bilo predvčerajšnjem.

Versailles 25. Na banketu, prirejenem na čast generala Hoche, je rekel Ribot, da vojska se mora držati discipline in biti molčeča, toda mi jej moramo zaupati in jo braniti odločno.

Opozorjamo vse gg. naročnike na nakaznice, ki so priložene današnjemu listu in prosimo, da se jih v kratkem poslužijo. Vsem onim, ki do 1. julija še ne poravnajo naročnine za tekoče četrtletje; ustavimo list.

Naročnina se plačuje naprej. Prosimo, da se blagovoli naročnina redno plačevati, ker nam je s tem prihranjenega mnogo dela in sitnosti.

Uprava „Edinosti“.

Zaloga vina F. Petech-a

Via delle Poste št. 10.

Vina dalmatinska, Istrijska in italijanska iz slovečih kleti po cenah da se ni bati konkurence, pristna in najboljše kakovosti.

Istrsko fino po gld. 32, in 34 — **Dalmatinsko** po gld. 30 in 32. — **Opollo fin** po gld. 34, italijansko po 28 in 32 v vsakej množini v sodčkih in buteljkah od litra. Vse prosto na dom v kateremkoli kraju mesta.

NB. Naročbe vzprejemajo se direktno v zalogipo poštah dopisnicah.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje
se prodaja, r. zun v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.

Velika hiša

v **Motovnu** zraven slovečih škocijanskih jam, 3 ure od Trsta in 1/2 ure hoda od železnične postaje Divača, ob živahni prometni cesti Reka-Trst, z dvema kuhinjama, z dvema obširnimi podzemeljskimi kletimi, s 14 krasnimi sobami s posebnimi uhodi, kakor nalašč prirejenimi za mnogobrojne letovišnike, ki vsako leto prihajajo v ta divno-romantični kraj, z obširnim na visoko obzidan in senčnatim dvoriščem, z velikim vodnjakom z izvrstno vodo, z velikimi hlevi za konje in govedo, z obširnimi spravami za seno ter druge poljske pridelke, s prostornimi lopami, s krasnim se sadjem in trtami zasejenim vrtom in z lepim parkom je vsled nastalih družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj

na prodaj

Prodaja se tudi na večletne obroke. — Hiša, kakor vsa ostala obširna poslopja, so kakor nalašč prikladna za goštilnišarstvo in štacunarsko obrt.

Vsled njene lege na tako živahnej prometni cesti, je posebno pripravna za kupčijo z domačimi pridelki in vsakovrstnim blagom na drobno in debelo; kréma bi pa imela razum navadnega posla z domačim ljudstvom in z vozniki, obilo posla z nebrojnimi obiskovalci škocijanskih jam.

Vse pohištvo z vrtom in parkom vred, dalo bi se tudi v najem po dogovoru.

Natančnejša pojasnila pri lastniku Aleksandru Mahorčiču v Matavuna, pošta Divača.

„AGRICOL“

Patent T. 49/1008.

Privilegovano mehko kalijsko milo za uničevanje mrčesov

raztopljivo v mrzli vodi, v raznih krajih Trentina, Istre, Goriške in pri t. k. poljedeljski družbi izkušeno kot uspešno sredstvo z zatiranjem vseh parasitarnih in kriptogamičnih bolezni in žuželk v obče ki okužujejo trte, sadna drevesa in zelenjad.

Navodilo, kako rabiti »Agricol«, na željo poštnine prosto.

Milarnica

F. Fenderl i dr. v Trstu.

Via Limitanea št. 1.

Zastop in zaloga na Goriškem pri gosp. Frideriku Primas-u v Gorici, Veliki trg 16, na dvorišču; pri Petru Debelich-u v Kopru in Izoli, v Trstu v drogerijah: Bolle, Via Farneto; Cilla, Ponterosso; Cumar, Via Belvedere; Jellersitz, Barriera vecchia; Mizzan, San Giacomo; Ongaro, Via dell'Orologio; Petrone, Via Giulia in Cumar, Opčina.

Tvrdka M. AITE

Via Nuova, ogel ulice S. Lazzaro št. 8.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu in svojim odjemalcem, da sem preskrbel svojo prodajalnico z mnogobrojnem povsem novim blagom po brezkonkurenčnih cenah:

Raznovrstni perkal, moderno risanje, barve	
garantirane	po 15 nvč.
Fini perkal za srajce	24 "
Oxford, barve garantirane	19 "
Francozski sateni	28 "
Piquet, barvan in bel za obleke	26 "
Perkalin za podloge vseh barvah	10 "
Blago močno za podloge vseh barvah	15 "
Blago za ženske obleke dvojna širina od 23 nvč. naprej	
" moške obleke širina 150 cm.	90 "
Alpagasor ni za ženske obleke velik.	
izbor	50 "
Kotenina	13 "
" bela	21 "
Navidezno platno	15 "
Platno čisto laneno	22 "
" " za rjuhe dvojna širina	45 "
Mušolin bel prve vrste	16 "
Chiffon za srajce	18 "
Srajce za gospode, velik izbor belih in	
barvane	90 "
Srajce za gospe	50 "
Moderci, zadnji kraj	60 "

Velik izbor

trakov, čipk, bordur, vezanj, svile in različnih garnitur ter vseh drobnarij za šivilje in modistinje. — Vzprejemajo se naročbe moških oblek po meri in najnižjih cenah.

Velik izbor blaga za narodne zastave in narodnih trakov po najnižjih cenah.

FILIJALKA

BANKE UNION

V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli,

kakor:

a) Vzprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 ^o / ₁₀₀ %	proti 5 dnevni odpovedi
" 2 ¹ / ₁₀₀ %	" 12 "
" 3 ¹ / ₁₀₀ %	" 4 mesečni "
" 3 ¹ / ₁₀₀ %	" 8 "
" 3 ² / ₁₀₀ %	" 1 letni "

Napoleone:

po 2 ^o / ₁₀₀ %	proti 20 dnevni odpovedi
" 2 ¹ / ₁₀₀ %	" 40 "
" 2 ² / ₁₀₀ %	" 3 mesečni "
" 3 ^o / ₁₀₀ %	" 6 "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2¹/₁₀₀ % do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo kateri si bodi uradnih ur.

Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Zaloga pohištva (mēble) Petra Muschika poleg dobroznane gostilne „Alla nuova Abbondanza“, Trst, Via Torrente št. 16,

se topla priporoča slavnemu občinstvu za mnogobrojen obisk. Cene brez konkurence!